

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1075/2024
24.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., против туженог Фабрике уља „БАНАТ“ а.д. Нова Црња, чији је пуномоћник Леона Димитров, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 955/23 од 09.05.2023. године, у ставу другом изреке, у седници већа одржаној 24.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 955/23 од 09.05.2023. године, у ставу другом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 955/23 од 09.05.2023. године, у ставу другом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П1 87/22 од 24.01.2023. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужени да тужиоцу исплати износ од укупно 155.497,27 динара, и то: на име разлике мање исплаћене отпремнине приликом престанка радног односа износ од 46.069,27 динара, са законском затезном каматом почев од 11.01.2022. године до исплате и на име неисплаћене јубиларне награде за 35 година радног стажа износ од 109.428,00 динара, са законском затезном каматом од 17.05.2021. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 95.570,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 955/23 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Кикинди П1 87/22 од 24.01.2023. године у делу одлуке о разлици отпремнине и одлуци о трошковима поступка и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом другим изреке, одбијена је жалба туженог у преосталом делу и првостепена пресуда у преосталом делу потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у потврђујућем делу за неисплаћену јубиларну награду, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите, у делу који се побија ревизијом, је исплата јубиларне награде тужиоцу, а побијаном пресудом у том делу је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен. О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права – члана 120. тачка 1) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 95/18) и члана 139. Измене и допуне Колективног уговора туженог од 22.01.2015. године (потписане 11.01.2019. године, а у примени у периоду од 21.01.2019. до 21.01.2022. године), у ситуацији када је тужилац за време важења наведеног општег акта навршио 35 година непрекидног рада код тужене (16.05.2021. године). Питање ништавости наведеног колективног уговора не може бити предмет оцене у овом поступку, пошто је општа нормативна контрола прописа и општих аката у надлежности Уставног суда.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 21.04.2022. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић